

Emissievrij werken is technisch mogelijk, maar niet overal en niet zonder concessies

Niet alles wat werkt, past in het systeem

Wie deze editie van Boomzorg leest, ziet een vakgebied dat steeds verder wordt geprofessionaliseerd. We werken met richtlijnen, beoordelingsmethoden, modellen en tools. We meten risico's, berekenen ecosysteemdiensten en ontwerpen groeiplaatsen die meerdere functies tegelijk moeten vervullen.

Dat is nodig, want de druk op de ruimte neemt toe en de verwachtingen rond bomen in de stad zijn hoog. Tegelijkertijd laten de verhalen in deze editie zien dat bomen zich niet altijd voegen naar de systemen die we voor hen bedenken. Het Zweedse substraatonderzoek maakt duidelijk dat technische oplossingen voor waterberging en draagkracht niet automatisch leiden tot vitale bomen. Wat op papier logisch lijkt, kan in de praktijk juist leiden tot droogtestress en voedingsproblemen. De boom

Daar komt bij dat boombeheer allang niet meer alleen een technische opgave is. Zoals Wim Peeters stelt: we weten veel van bomen, maar hebben vooral te maken met mensen. Verwachtingen van bewoners, bestuurders en ontwerpers spelen een grote rol. Bomen worden verplaatst, vervangen of gekapt omdat ze 'niet passen', terwijl hun waarde vaak pas zichtbaar wordt als ze verdwenen zijn.

Ook in de uitvoering schuurt het. Emissievrij werken is technisch mogelijk, maar niet overal en niet zonder concessies. Bedrijven die vooruit willen, lopen tegen grenzen aan van materieel, planning en kosten. Toch laten ze zien wat er wél kan, vaak nog voordat beleid of regelgeving dat vraagt.

Misschien is dat wel de rode draad van deze editie. Boombeheer wordt

We weten veel van bomen, maar hebben vooral te maken met mensen

stelt soms andere eisen dan de ondergrond.

Die spanning zien we ook terug bij het beheer van dode en aftakelende bomen. In Arnhem wordt gezocht naar ruimte voor biodiversiteit op plekken waar veiligheid traditioneel leidend is. Niet door regels los te laten, maar door ze anders toe te passen. Minder meten om het meten, meer kijken naar de situatie ter plekke. Dat vraagt vertrouwen in vakmanschap en in het oordeel van boomspecialisten, ook als dat oordeel niet netjes binnen een protocol past.

Hetzelfde geldt voor soortenkeuze en ontwerp. Lijstjes, registers en scoringsystemen bieden houvast en helpen om slechte keuzes te voorkomen. Maar ze kennen ook grenzen. Niet elke boom die buiten de norm valt, is per definitie ongeschikt. En niet elke oplossing die goed scoort, werkt overal. Elke standplaats is anders, elk project kent zijn eigen beperkingen.

steeds slimmer, technischer en beter onderbouwd. Maar het vak laat zich niet volledig vastleggen in regels, modellen en systemen. Uiteindelijk vraagt elke boom om een afweging, elke locatie om maatwerk en elke keuze om professioneel oordeel. Dat maakt het werk niet eenvoudiger, maar wel relevant. Juist nu.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!